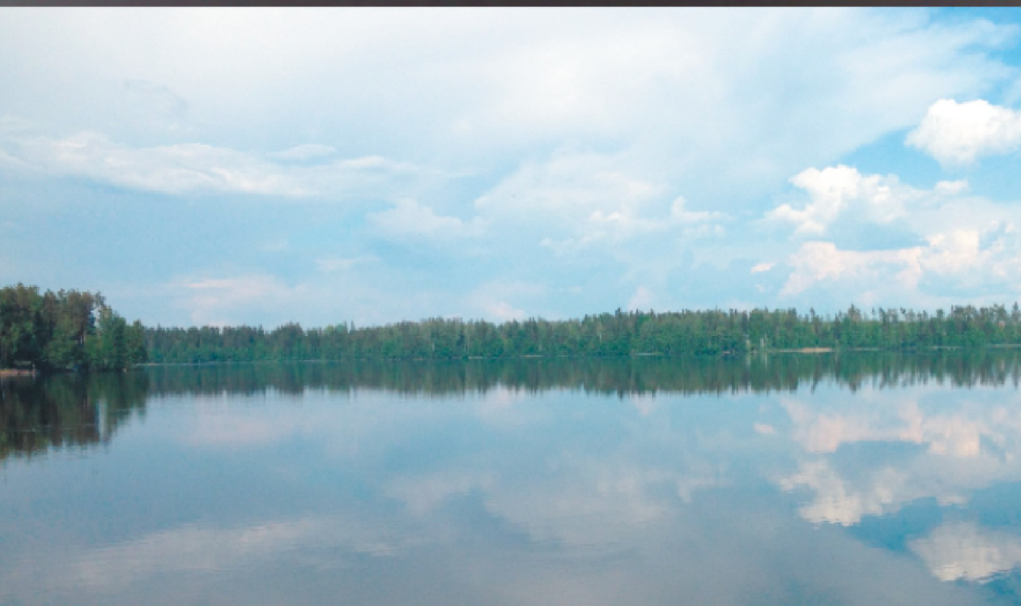

JUHANA
RASK

PAKO PYHÄLLE
PLANEETALLE

Pako pyhälle planeetalle

JUHANA

RASK

PAKO

PYHÄLLE

PLANEETALLE

© 2021 Juhana Rask

2. Painos 2025

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-4657-8

Pako pyhälle planeetalle	7
Iso kirje	69
Vaihdokas	115
Peilikuva murhaajasta	153
Pionin murha	180

Pako pyhälle planeetalle

Prologi

Etätähtäin nakshti vaimeasti merkiksi tähtäysalueella ta-pahtuneesta muutoksesta. Anseg kurkisti tähtäimen mo-nitoriin. Kaunis nainen katseli ulos avoimesta ikkunasta tähtäyslinjalla. Hän oli tyylikkäästi pukeutunut ja ilmei-sen rikas. Hän katseli kaukaisuuteen unelmoivasti, aivan kuin olisi mielessään jossain muualla. Naisella oli yllään kalliit meikit, korut ja vaatteet, jotka hän pelkällä olemuk-sellaan jätti varjoonsa kuin rihkamasormuksen ja koulu-puvun. Hänen hiuksensa olivat kalliin kampaajan värjää-mät ja muotoilemat, ja epäilemättä sellaiset, jotka kelpai-sivat missä hyvänsä seurapiiritilaisuudessa, ja jotka kohta olisivat erilaiset. Hän kantoi ylpeästi asukokonaisuutensa tietäen, että olisi tyylikäs missä hyvänsä vaatteissa. Anseg ihaili hetken hänen profiiliaan ja täydellistä ryhtiään ja käänsi sitten katseensa pois. Odottelua kestäisi vielä jon-kin aikaa.

Tarkkuuskivääri P1800 oli oman lajinsa huippuja. Sen op-tiikka oli tehokkaampi kuin missään muussa sillä hetkellä saatavilla olevassa mallissa. Optiikka olikin ainoa merkit-tävä kilpailuvaltti tarkkuusasemarkkinoilla, ellei sitten jo-ku ajastaan jäljessä oleva hienohelma pitänyt monipuolis-ta muotoilua kynnyskysymyksenä. Plasmatekniikan kehi-tyttyä lähelle täydellisyyttä ei aseiden tehokkuuden lisää-misellä tai ammusteknologian kehittämisenä ollut enää käytännön merkitystä. Tuotekehittely keskittyi lähinnä standardien luomiseen ja isompiin valikoimiin. Valmista-jat halusivat luoda erikoistuotteita kaikkiin erikoistarpei-siin säilyttäen silti huoltovarmuuden tehokkailla standar-

deilla. Tietyt kriittiset, mutta pienikokoiset varaosat sopivat sotilaskiväärien lisäksi kotirouvien käsilaukkupistooleihin tai viranomaisien mellakkaheittimiin sellaisenaan ilman muutoksia.

Plasmakivääreissä ei ole metallista ammusta, vaan kylmäfuusiossa muodostuvaa kuumaa hiukkasplasmaa, josta plasmarae irtoaa laukaistaessa. Plasmakivääri pyörittelee kotvan pientä plasmaraetta voimakkaassa magneettikentässä monimutkaisesti mutkittelevan, mutta täyden renkaan muodostavan metalliputken sisällä sen koskematta putken seinämiä, kunnes vauhti ja lämpötila ovat haluttuja, jonka jälkeen magneetit ohjaavat rakeen, eli ammuksen, piipun suusta ulos suunnattomalla nopeudella. Ammuksen pieni massa ei haittaa sen matkaa ulkoilmassa, sillä parhaimmillaan miljoonien asteiden kuumuus ja valtava lähtönopeus takaavat sen, että painovoima, tai ilmamolekyylien liike, tai edes myrskyinen tuulenpuuska eivät pakota sitä merkittävästi sivuun suoralta radaltaan. P1800 lähettää ammuksensa horisonttiin niin suoralla radalla, että sillä ampuminen poikkeaa suuresti kömpelöitten, metallisia möhkäleitä kaaritulella ampuvien antiikkisten aseitten käytöstä. Pienet ilmankosteuden vaihtelut, rankkasateet tai myrskyt eivät hidasta ammusta tai muuta ammuksen suoraviivaista rataa, koska se yksinkertaisesti polttaa väylänsä auki.

Anseg oli aikoinaan nähnyt raportit testilaukaisuista. Testeissä jopa raskaat rantatyrskyt höyrystyivät ammuksen radalle osuessaan, eivätkä pahemmin vaikuttaneet sen kulkuun, kun se poltti itselleen väylän tyrskyjen läpi. Ilmamolekyylien aiheuttamaa inertiaa ei havaittu samasta syystä. Ilma ei vastustanut ammusta, koska se kuumuudellaan hajotti molekyylit ennen niihin törmäämistä, eikä näin ollen pakannut eteensä hidastavaa muuria. Samasta syystä ammus oli täysin äänetön vaikka sen vauhti pääsääntöisesti ylitti teoreettisen äänennopeuden. Ilma ei liikunut ääntä kuljettaen, koska molekyylisidokset olivat jo

kadonneet, eikä siinä kohdassa ollut enää ilmaa. Hidas-
tetussa kuvassa minimaalisen plasmarakeen eteneminen
ilmakehässä näytti aivan siltä, kuin ihmisen pään kokoi-
nen epäterävä, häilyvä pallo olisi ääntäkään päästämättä
sujahtanut kohteeseensa. Normaalinopeudella ei tieten-
kään ehdi havaita mitään. Kohteen reunojen kestäessä
kuumuuden palamatta kokonaan puhki, mikä oli todella
harvinaista, mutta mahdollista asean säätömahdollisuuk-
sia hyödynnettäessä, rakeen aiheuttama palaminen näkyi
isommalla alueella ja sen keskellä reikä, jonka rae oli koh-
teen läpäistessään aiheuttanut. Reikäkään ei ollut kool-
taan rakeen kokoinen, vaan kuumuudesta johtuen paljon
isompi. Läheltä ammuttaessa rae ei tee pelkkää reikää,
vaan polttaa kohteen poroksi jatkaen matkaansa vahin-
goittaen kaikkea muutakin. Lähitaisteluun pikkuinen
pistooli oli riittävä eikä tarkkuuskivääristä olisi kuin hait-
taa. Eräs P1800:n säätimistä oli nimenomaan tarkoitettu
lämpötilan rajoittamiseen. Lähempää ammuttaessa läm-
pötilan alentaminen vähentää mahdollisia tarpeettomia
vahinkoja, mutta suositeltu minimimatka oli silti puoli
kilometriä.

Anseg oli säätänyt aseensa ammuksen lämpötilan
sopivaksi kahden kilometrin matkalle. Hän tutkaili taas
kädessään olevaa tähtäimen monitoria. Naisen lisäksi ke-
tään muita ei ollut näkyvissä, joten hän päätti lepuuttaa
silmiään ja istuskella löytämällään mukavalla kannolla
pensaan takana näkösuojassa. Anseg ei ollut lähelläkään
kivääriään, mutta sen automatiikka hoitaisi kaiken pa-
remmin ilman ihmisen kosketusta, ja kauempana olemi-
nen vähensi ammuksen kuumuuden ja mahdollisten vir-
hetoimintojen aiheuttamia riskejä. Ase oli monimutkaises-
ta tekniikastaan huolimatta erittäin helppokäyttöinen.
Etätähtäimen monitorissa näkyvä ristikko tarkennetaan
kohdalleen, jonka jälkeen asean tähtäysjärjestelmä laskee
itse välimatkan ja säätää automaattisesti jalustan ja piipun
optimiasentoihin osuman varmistamiseksi. Tähtäinristik-

koja voi tallentaa näkymään useita, jolloin ase on ohjelmoitu suorittamaan kohteet peräkkäin annetuilla parametreilla. Laukausten väliset viiveetkin olivat ohjelmoitavissa. Ihmistä tarvitaan jalustan ankkuroimiseen asetta asennettaessa, aseon lataamiseen sekä tietenkin esteettömän näkymän varmistamiseen etukäteen ja laukaisunapin painamiseen. Nappi on tosin automatisoitavissa liiketunnistimella tapahtuvaksi, jota toimintaa käytetään suuri-piirteisyytensä vuoksi ainoastaan sotatilanteissa. Aseessa on myös itsetuhojärjestelmä, jos sen hakeminen pois asemasta osoittautuu liian haasteelliseksi.

Aseen tultua markkinoille optiikka oli kuitenkin ollut sen paras kilpailuvaltti. Aseessa on monitaajuuskiikari, jolla pystyy poistamaan näkyvistä useimmat esteet eli näkemään seinien läpi. Näkymää kohteeseen pystyy viipa-loimaan kuin viipalekuvauksessa, jos esimerkiksi haluaa-kin katsoa kahden seinän läpi, mutta ei kolmannen.

Kiikarin etäisyysmittari toimii matemaattisen tarkasti mahdollistaen kolmiulotteisen ampumasektorin, tai pikemminkin ampumakartion ohjelmoimisen etukäteen, esimerkiksi liiketunnistimella tapahtuvan automaattisen tulen rajaamiseksi tietylle alueelle. Muiden kuin alaspäin ammuttujen laukausten hallinta onkin sitten vaikeampi ongelma. Vanhanaikaisten ammusten pysähdellessä esimerkiksi paksuun puunrunkoon, voi plasma-ammus katkaista koko puun ja jatkaa matkaansa tehden tuhojaan niin kauan kuin energiaa riittää.

Anseg pohti kaikessa rauhassa hetken tehtävänsä ja päätteli jälleen kerran olevansa oikeassa. Mikään muu vaihtoehto ei tuntunut mahdolliselta, vaikka asiaa olikin mahdoton todistaa. Anseg luuli tietävänsä, kuka murhaisi herra Theodorin ja myös sen, miksi listasta oli tullut sellainen kuin se oli. Nämä olivat hänestä täysin erillisiä asioita. Mikään ei ollut kuitenkaan ihan varmaa, eikä todisteita ollut. Hän ei olisi halunnut päästää tilannetta niin

pitkälle, että joutuisi itse suojelemaan asiakastaan kannolla istuen.

Tähtäin nakshti taas ja Anseg kurkisti monitoriin. Rouva Theodor oli kadonnut ikkunasta.

I

”Tässä on lista mahdollisista ehdokkaista”, herra Theodor sanoi parta väpättäen ja katsoi Ansegia uteliaana näkemään hänen reaktionsa. Anseg luki hitaasti listaa ja totesi sen olevan varsinainen kauhugalleria. Listalla oli järjestäytyneen rikollisuuden pomomiehiä, palkkasotureita, sekä joitakin Theodorin omia alaisia. Heitä oli sekä nykyisiä että vuosien varrelta. Lisäksi oli sellaisia eläköityneitä yhteiskunnan silmäätekeviä, joiden voi epäillä tehneen kyseenalaisia asioita nuoruudessaan, aivan kuten herra Theodorinkin. Herra Theodor, vaikka olikin yhteiskunnan tukipilareita, suuri työllistäjä, miljardööri ja parlamentin jäsen, oli epäilyksettä ansainnut ensimmäiset miljoonansa rikkomalla useita lakeja ja asetuksia ja hankkimalla hämäräperäistä seuraa liikekumppaneikseen hämäräperäisiin hankkeisiin. Ainoa asia, joka erotti hänet muista aktiivisemmista rikollispomoista, oli ajoissa suoritettu alanvaihto.

Anseg ja Theodor olivat miljardöörin talossa hänen työhuoneessaan kamelinkarvaisen maton, nahkapäällysteisten huonekalujen ja suuren tammisen työpöydän seurassa. Seinällä oli arvokkaalta vaikuttavia maalauksia ja yhdellä seinällä heitä tuijotti paheksuvasti jonkun ison kasvissyöjän irrotettu ja epäilemättä täytetty pää. Lyhyenlöntä Theodor näytti pikemminkin toimistovirkailijalta kuin suurriistan metsästäjältä partansa ja silmälasiansa takana, mutta rahalla saanee safarin lisäksi palkattua tarvittaessa myös apulaisia metsästämään.

”Joko syömmе? Pöytä on jo katettu”, sanoi nainen oviaukolta pehmeällä äänellä saaden Ansegin katsahamaan olkansa yli. Nainen oli suunnilleen nelissä kymmenissä oleva, kalliiseen pukuun, koruihin ja meikkeihin

sonnustautunut upea rouva, jonka Anseg arvasi olevan talon emännän.

"Pieni hetki, Miranda, kymmenen minuuttia ja tulen sitten. Tässä on vaimoni Miranda... herra Anseg on täällä työasiassa ja lähtee kohta."

"Hyvää päivää, rouva", Anseg tokaisi.

"Päivää... harmi, että ette jää syömään. Ruokaa on kyllä riittävästi kaikille."

"Olen varma siitä, rouva. Valitettavasti velvollisuudet kutsuvat." Anseg hymyili itsekseen. Tuskinpa miljardöörin pöydästä ruoka loppuisi kesken. Ehkäpä rouva Theodor oli alkujaan köyhemmistä oloista, ja ymmärsi arvostaa täyttä ruokapöytää. Nainen poistui.

"Listalla on kaikki keksimäni mahdolliset kandidaatit, oletuksena tietenkin, että useimmat palkkaisivat jonkun muun varsinaisesti tappamaan minut. Toivon, että käynte läpi listan henkilöt ja saatte karsittua ainakin osan pois ennen määräpäivää", Theodor sanoi hiukan huolestuneena mutisten loppuosan partaansa lähes kuulumattomiin. Vuodet olivat selkeästi kuluttaneet hänen karismaansa.

"Palataanpa kuitenkin vielä toimeksiantomme alkuun", Anseg keskeytti uudelleen alkamaisillaan olevan mutinan. "Voisitteko toimittaa toimistolleni kaikki asiaan liittyvät dokumentit ja aihetodisteet ja todisteet mahdollisista motiiveista. Tiedättehän toki, ilman eri mainintaa, että käsittelemme kaikkia antamianne tietoja ehdottoman luottamuksellisesti riippumatta siitä voisivatko ne syyllistää teitä johonkin viranomaisten tutkimaan rikokseen. Toimistoni ja teknologiani ovat myös suojatut huippuammatilaisten, eli omien alaisten toimesta."

"Totta kai. Tässä kopioimamme kuva kyseisestä, huolestuttavasta uutisesta."

Anseg sai kuutiollisen muistia.

"Kiitos. Haluaisin myös lähettää pari henkilöä, tekniset asiantuntijani, tutkimaan mainitsemaanne laitetta sillä hetkellä kun saatte siitä materiaalia ulos. Onhan se

toistettavissa oleva prosessi? Voisivatko he, ja ehkä minäkin, olla mukana, kun todiste otetaan ulos?”

Theodor näytti hiukan ärtyneeltä. ”Laite on vasta alkuvaiheessa. Meillä ei ole edes tuotantoon kelpavaa prototyyppiä vielä. Testaamme ja kehitämme sitä koko ajan. Pyydän, että he tekevät asiamme hyväksi kaiken mahdollisen. Apulaisenne joutuvat allekirjoittamaan salassapitosopimuksen, jos sopii. Pyytäkää heitä soittamaan teknisen osaston johtoon, tässä on pääsuunnittelijani numero.” Anseg sai käyntikortin.

”Oletteko ilmoittanut viranomaisille olevanne uhattuina?”

”En tietenkään ole. Mitä sanoisin heille? Eihän murhas-tani ole muita todisteita kuin vielä julkaisematon uutinen?” Theodor kummasteli.

”Niin tietenkin. Murha tapahtuu talossanne. Onko talossanne aseita, joilla murha voidaan suorittaa, tai joilla te voisitte mahdollisesti suojata itseänne?” Anseg kysyi rutii-ninomaisesti.

”Omistan kokonaisen huoneellisen keräilyaseita vuositu-hansien ajoilta. Suurin osa niistä on toimintakunnossa. Huone on kuitenkin suojattu salaisella ovikoodilla joka on vain minulla, vaimollani ja turvallisuuspäällikölläni.”

”Haluaisin vielä kysyä... tämä ei liity varsinaiseen murhaan mutta... kuka kyseisen laitteen on suunnitellut? Sehän tulee mullistamaan omalta osaltaan nykyisin käyt-tämäämme teknologiaa suuresti. Se on täysin vallanku-mouksellinen keksintö... uskomaton innovaatio.”

”Se on salaisuus toistaiseksi. Herra Anseg, joudun nyt poistumaan. Pyydän toimittamaan kaikki pyytämänne tiedot mitä pikimmin, ja arkaluontoisimman materiaalin lähetän itse. Kulut eivät ole tehtävässänne merkittävässä asemassa. Maksan taksanne mukaan kaikki kulunne mitä ikinä tarvitsettekin, ja lisäksi onnistuessanne suuren bo-nuksen. Muistakaa pääasia. Haluan tietää, kuka murhaa minut.”

”Aivan niin”, Anseg tokaisi kuivasti. ”Tehtävä voi olla helppokin. Tiedämmehän jo suunnilleen missä ja koska kohtaatte murhaajanne. Ainoastaan tekijä ja motiivi ovat hukassa. Raportoin heti, kun saavutamme jotain merkittävää. Näkemiin, herra Theodor.”

Anseg poistui talosta kohteliaan hovimestarin saattelmana.

Anseg pohdiskeli tapausta liidellessään kiiturillaan hiljalleen ökyrikkaitten huviloitten ja kartanoitten täyttämältä alueelta keskustan pilvenpiirtäjien lomaan omaa toimistoaan kohti. Puistokadut ja pienet metsiköt vaihtuivat betoniviidakoksi, joka kohosi parhaimmillaan satojen metrien korkeuteen. Anseg nosti korkeutta ja lähestyi isoa pilvenpiirtäjää, jossa Toimisto sijaitsi. Jokaisessa kerroksessa oli iso osa pinta-alasta varattu ajokkien säilytykseen. Korkeissa asuinrakennuksissa oli sama ominaisuus hissien ja keskitettyjen pysäköintihallien ruuhkautumisen estämiseksi.

Anseg ajatteli tehtävänsä lisäksi myös omaa osaansa kokonaisuudessa hiukan haikeana. Hänestä alkoi tuntua, että eläkkeelle jäämisellä olisi etunsa. Oltuaan usean vuoden Uuden Pyhän Kirjan tasavallan palveluksessa vastavakoiluosastolla hän oli väsynyt toimenkuvaansa huomattuaan, että salaliittolaisten organisaation murskauduttua tiedusteluagenteja oli enemmän kuin järkevää työtä. Toimistossa istuminen ja sinänsä tarpeellisten raporttien teko ei riittänyt Ansegille peiteoperaatioiden jälkeen. Hän turhautui ja perusti nyt jo kuolleen kollegansa kanssa yksityisen tiedustelupalveluyrityksen eli yksityisetsivätoimiston, jota he kutsuivat vain nimellä Toimisto. He työskentelivät ja laajensivat yritystä aikansa, kunnes kohtalo puuttui peliin ja toinen osakas kuoli jättäen tyttärelleen

perinnöksi puolet yrityksestä. Anseg oli jo ansainnut niin paljon, että voisi ostaa Toimiston kokonaan itselleen. Tytär, Pinja nimeltään, halusi myydä osuutensa, mutta jäädä töihin Toimiston sihteeriksi, mikä sopi Ansegille oikein hyvin. Hän ei kuitenkaan ostanut Pinjan osuutta, koska ei siitä osannut päättää. Yhdessä he hoitivat perintöverot kuntoon.

Toimisto oli maineeltaan erittäin hyvä, ja sai asiakkaikseen yhteiskunnan hyväosaisia, joita Anegin nostamat kiskurihinnat eivät kavahduttaneet, vaan pikemminkin päinvastoin. Rikkaat luulevat usein, että ryöstöhinnoilla ja laadulla on jotain tekemistä keskenään. Anseg oli kuitenkin kirkkaasti alansa parhaimmistoa, ja ylihintauttoi erottautumaan muista. Lisäksi Anseg oli tiedustelu- ja huomioiden ylipätevä tavalliseksi yksityisetsiväksi. Hän ottikin useimmiten vaikeita, tai muulla tavoin erikoisia toimeksiantoja, ja jätti aviorikosten tutkimisen enemmän rutiineista pitävälle yksityisetsiväalan ammattilaisille. Joskus kohdattuaan köyhempien ihmisten ongelmia hän asianajajia matkien suoritti tehtävänsä ilmaiseksi, tai paremminkin rikkaampien laskuun, kuten hän asian kauniisti ilmaisi.

Toimistolla oli valtava määrä erilaisia teknologisia apuvälineitä, mutta eniten Anseg luotti Toimiston pieneen henkilökuntaan, eli tiedusteluun perehtyneeseen ja monipuoliseen sihteeriin, Pinjaan ja tehokaksikkoon Flit ja Flat.

Flit oli nuori, vielä aikuisenakin teini-ikäiseltä vaikuttava mies ja opiskelunsa keskeyttänyt tietokonenero, joka olisi saanut tietomurtotuomionsa jälkeen työtä monessa epäilyttävässä paikassa, mutta valitsi Anegin tiedusteluyrityksen, koska oli toivottomasti rakastunut Flatiin. Flit sai lievän tuomion, koska nappasi erään pahantekijän hiukan laittomasti tietomurron suorittamalla ja ilmoittamalla itsensä asian julkistaessaan. Anegin mielestä asia oli moraalisesti oikein ja osoitti kiitettävää uhrautuvaisuutta. Kyseinen pahantekijä oli pahinta laatua.

SCI-FI Dekkari Anseg on perustanut etsivätoimiston. Toinen planeetta kuitenkin vetää häntä vastustamattomasti puoleensa. Miksi hän välittäisi siitä, kuka tappaa miljardöörin, tai mitä kuollut virologi haluaa, tai minne outo teini on kadonnut, tai onko meklari vaarassa, tai tuttavän poika saamassa väärän kuolemantuomion? Levon sijasta etsivätoimiston mielenkiintoiset toimeksiannot ja värikäs henkilökunta imaisevat sittenkin Ansegin jälleen toimintaan mukaan. Hän päättää jättää hyvästit menneisyydelle ja katsoa ainoastaan tulevaisuuteen. Kaiken kaikkiaan, sinnehän me olemme matkalla... ainakin enimmäkseen... ja useimmiten.

